सुपर्णः काण्वः।इन्द्रावरुणौ। जगती

इमानि वां भागधेयानि सिस्तत् इन्द्रविरुणा प्र महे सुतेषु वाम्।

युज्ञेयेज्ञे हु सर्वना भुरण्यथो यत्सुन्वते यजमानाय शिक्षयः॥ ८.०५९.०१

इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणो । ईशनाधिदेवता इन्द्रः । ऋताधिदेवता वरुणः । सुतेषु- रसेषु निष्पन्नेषु । महे- महते लक्ष्याय । वाम्- युवाम् । इमानि- एते । भागधेयानि- हविर्भागाः । प्र- प्रकर्षेण । सिस्रते- प्राप्तुमिच्छन्ति । यत्- यदा । सुन्वते- रसनिष्पादकाय । यजमानाय । शिक्षथः- विद्यां यच्छथः । तदा । यज्ञेयज्ञे- प्रतियज्ञम् । सवना- सम्भजनानि प्रति । भुरण्यथः- अभिगच्छथः ॥१॥

निष्यध्वरीरोषधीरापं आस्तामिन्द्रावरुणा महिमानुमार्यत।

या सिस्रतू रजेसः पारे अध्वेनो ययोः शत्रुर्निक्ररादेव ओहेते॥ ८.०५९.०२

रजसः पारे- आकाशे। अध्वनः- शोभनमार्गे। या- यो। सिस्नतः- सरतः। ययोर्मार्गम्। शत्रुः- रिपुः। अदेवः- अन्धकारभूतः। निकः- न। ओहते- वहित तो। इन्द्रावरुणा- इन्द्रावरुणो। आस्ताम्। निष्पीध्वरीः- नितरां कल्याण्यः। ओषधीः- ओषधयः। आपः। मिहमानम्- तयोर्माहात्म्यम्। आशत- व्याप्नुवन्ति॥२॥

सत्यं तिदेन्द्रावरुणा कृशस्यं वां मध्यं ऊर्मिं दुंहते सप्त वाणीः।

ताभिर्दाश्वांसमवतं शुभस्पती यो वामदंब्यो अभि पाति चित्तिभिः॥ ८.०५९.०३

सत्यम् । तत् । इन्द्रावरुण- हे इन्द्रावरुणो । सप्त वाणीः- सप्तसाधनभूमिकासम्बन्धिवाचः । वाम्-युवयोरर्थे । कृशस्य- तपसा कृशस्य । मध्व ऊर्मिं- रसधाराम् । दुहते । शुभस्पती- शुभपालको । ताभिः- आभिर्वाणीभिः । यः । वाम्- युवाम् । अदब्धः- अन्तरायैरनभिभूतः । चित्तिभिः- प्रज्ञाभिः । अभि पाति- रक्षति । दाश्वांसम्- तं दातारम् । अवतम्- रक्षतम् ॥३॥

घृतप्रुषः सौम्यां जीरदीनवः सप्त स्वसारः सद्न ऋतस्य।

या है वामिन्द्रावरुणा घृतश्चुतस्ताभिर्धत्तं यजमानाय शिक्षतम्॥ ८.०५९.०४

ऋतस्य- सत्यस्य । सदने- सद्मिन । घृतप्रुषः- जोतिःस्रावकाः । सौम्याः- रसमय्यः । जीरदानवः-स्तोतृदात्र्यः । सप्त- सप्तभूमिकाभिमुख्यः । स्वसारः- स्वतः सरणशीला मूलशक्तिधाराः । घृतश्चुतः-रसस्रावकाः । याः । ताभिः । इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणौ । वाम्- युवाम् । धत्तम्- धारयतम् । यजमानाय । शिक्षतम् ॥४ ॥

अवौचाम मह्ते सौभेगाय सत्यं त्वेषाभ्यां महिमानीमिन्द्रियम्।

अस्मान्स्विन्द्रावरुणा घृतश्चुतुस्त्रिभिः साप्तेभिरवतं शुभस्पती॥ ८.०५९.०५

त्वेषाभ्याम् - दीप्ताभ्याम् । इन्द्रियम् - स्वामित्त्वसम्पन्नम् । सत्यम् - अवितथं यथार्थं वा । मिहमानम् - माहात्म्यम् । महते । सौभगाय - सौभाग्याय । अवोचाम - ब्रूमः । शुभस्पती - शुभपालको । इन्द्रावरुणा । घृतश्चुतः - रसस्रावकान् । अस्मान् - नः । त्रिभिः सप्तिभः - प्रभूताभिः स्वशक्तिभिः । सु - सुष्ठु । अवतम् - रक्षतम् ॥५॥

इन्द्रवरुणा यद्दिषभ्यौ मनीषां वाचो मृतिं श्रुतमद्तुमग्री।

यानि स्थानन्यसृजन्त धीरा युइं तन्वानास्तपसाभ्यपदयम्॥ ८.०५९.०६

इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणो। ऋषिभ्यः- सूक्ष्मदर्शिभ्यः। यत्- यदा। मनीषाम्- मनस ईशितृत्त्वम्। वाचः- मन्त्रान्। मितम्- मननम्। श्रुतम्- अतीन्द्रियश्रवणम्। अग्रे- प्रत्यक्षतः। अदत्तम्- अयच्छताम्। तदा। यज्ञम्- पूजां दानं सङ्गतिकरणम्। तन्वानाः- विस्तारयन्तः। धीराः-धारणाकुशला ऋषयः। यानि- याः। स्थानानि- भूमिकाः। असृजन्त- ससृजुः। तानि- ताः। तपसा- योगेन। अभ्यपश्यम्॥६॥

इन्द्रवरुणा सौमनसमर्दप्तं रायस्पोषं यर्जमानेषु धत्तम्। प्रजां पुष्टिं भूतिमस्मास् धत्तं दीर्घायुत्वाय प्र तिरतं न आर्युः॥ ८.०५९.०७

इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणो । अद्दप्तम् - गर्वरहितम् । सोमनसम् - सोमनस्यम् । रायस्पोषम्-सम्पत्पुष्टिम् । यजमानेषु- दातृषु सङ्गतिकारकेषु पूजकेषु । धत्तम्- यच्छतम् । प्रजाम्-धर्मसन्तितिम् । पुष्टिम्- आरोग्यम् । भृतिम्- क्षेमम् । अस्मासु । धत्तम्- यच्छतम् । दीर्घायुत्वाय । नः- अस्माकम् । आयुः । प्र- प्रकर्षेण । तिरतम्- वर्धयतम् ॥७ ॥

इति वालखिल्यम्

